

Kovbojskej sen

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Tak odjíždím je mlhavý ráno,
 pryč z města do údolí ven.
 Na kovbojském sedle mám psáno
 "Jen koní prožij svůj sen"

Ten sen, kterej vždy chlapa změní,
 když pojede se stádem sám.
 To pro žádný slabochy není,
 do oprátky na to krk dám.

Ref.:

Jsou chvíle kdy stačí jen málo
 a nadobro všechno bych vzdal,
 pak soutěskou proženu stádo
 a zelenou plání jdu dál.

Jen vítr, déšť, zima pak vedro,
 to střídá se po celej čas.
 Kůň padnul, tak nesu i sedlo,
 to stává se každému z nás.

Ref.:

Jsou chvíle kdy stačí jen málo...

Mám starej dům a kapsu prázdnou,
 zas čeká mě úmornej den.
 Ty nepřijdeš, jseš velkou dámou,
 ale já žiju kovbojskej sen.